

Narodenie Panny Márie

Amantius Akimjak

Pred vekmi, na počiatku ma stvoril... tieto slová Sv. písma dáva Cirkev do úst Panne Márii, stelesnenej Božej Múdrosti. Pán Boh mal vo svojej myšli Panu Máriu už pred počiatkom stvorenia. Tak ju miloval, že ju stvoril, a to takú, ako ju miloval, aby bola Matkou jeho Syna. Preto dostala všetko: existenciu, život, úlohu, poslanie!

Keďže som tu i ja, je to preto, že ma Boh stvoril, že ma chcel, že ma *miloval* od večnosti!

A chcel ma takého, ako ma stvoril, teda i s celou mojou slabosťou a nedokonalosťou.

Preto ma má rád, takého aký som i keď chce, aby som bol neustále lepší.

Tým, že ma stvoril, dal môjmu životu i zmysel a cieľ. Vložil mi do srdca večnú nespokojnosť tým, čo som, aby som túžil po veciach vždy vyšších a vyšších, aby som neustále prekonával svoju slabosť a nedokonalosť!

(pokračovanie na strane 2)

Ubehlo 150 rokov od smrti svätého arského farára

Štefan Torbík

Keď 4. augusta 1859 pred svitaním zomrel sv. Ján Mária Vianney, už ráno boli cesty do Arsu plné pútnikov. O poriadok medzi pútnikmi sa starali žandári a po skupinách púšťali Fudí do izby, v ktorej ležalo vystreté telo svätého arského farára. Pri mŕtvom stáli štyria strážnici, ktorí sa dotýkali Jánovho tela ružencami, obrázkami a inými predmetmi, ktoré si pútnici odnášali ako vzácnu pamiatku. Arskí obchodníci vraj rozpredali všetky náboženské predmety a keď už nič nemali, pútnici si vraj kupovali aj cukor, tabak a iné podobné veci, aby sa tým mohli dotknúť mŕtveho Jánovho tela. Čím bol tento navonok jednoduchý a chudobný dedinský kňaz taký významný?

(pokračovanie na strane 2)

CENTRUM VOĽNÉHO ČASU KLČOV

Mária Dugasová s Miroslavom Fabianom

Štát vníma mládež ako dôležitého aktéra rozvoja spoločnosti a vytvára podmienky, aby deti a mládež na Slovensku našli uspokojenie svojich zákonitých potrieb a požiadaviek a prostredie na kvalitnú a etickú sebarealizáciu. Aj keď v skromných podmienkach, ale predsa, centrum voľného času začína svoju činnosť od 1.9.2009.

CVC vytvára podmienky na neformálne vzdelávanie, organizuje a zabezpečuje výchovno-vzdelávaciu, záujmovú, rekreačnú a športovú činnosť pre deti a mládež v priebehu celého kalendárneho roka, vrátane školských prázdnin.

Aktivity budú zabezpečované prostredníctvom **pravidelnej záujmovej činnosti** (záujmové útvary, krúžky, kluby), **príležitostnej záujmovej činnosti** (súťaže, olympiády, stretnutia, besedy, rozhovory, kvízy a ďalšie aktivity), **činnosti zabezpečovanej v čase prázdnin** (tábory, sústredenia, exkurzie, výcviky, výlety, stretnutia), **práce s dobrovoľníkmi** a dobrovoľnícke aktivity.

Výchovu a vzdelávanie vo voľnom čase bude realizovať vo viacerých oblastiach vzdelávacej, spoločensko-vednej, pracovno-technickej, prírodovedno-environmentálnej, esteticko-kultúrnej, telesnej a športovej. Ponuka záujmových útvarov je pestrá... stačí mať chuť naučiť sa niečo nové... a prísť. Všetci pracovníci CVC sa na Vás tešia a ďakujú za váš prejavovaný záujem.

Zároveň vyhlasujeme súťaž o najkrajšie íogo a názov pre naše nové centrum Víťaz sa bude tešiť nielen z vecnej odmeny ale aj z dobrého pocitu že práve jeho nápad bude stále spojený s centrom voľného času v KJČove

PaedDr. Mária Dugasová v spolupráci so starostom obce Miroslavom Fabianom

Narodenie Panny Márie

(pokračovanie zo strany 1)

Stvoril nás pre seba, sebe pre radosť! Sláva a Božia chvála je našim cieľom, naplnením nášho života. Uskutočňujeme ju tým, že berieme svoj všedný deň i s jeho ťažkosťami a svojimi slabosťami - ako dar pre Boha a snažíme sa ich radostne prekonať. Je to radostné ÁNO životu i jeho bolestiam, pretože Ten, ktorý nás miluje od večnosti verí, že dokážeme svoj všedný deň, prítomný okamih, premeniť v jednu pieseň chvály a vďaky za život a lásku!

Lásku však nevidieť, v ňu sa musí veriť! Ona sa skrýva pod povrchom hmotných vecí a poznáva sa len srdcom. Preto počas tohto mesiaca musíme obrátiť svoje srdcia od vonkajšieho k vnútornému a všetky veci nám budú hovoriť o LÁSKE, ktorá nás milovala od večnosti a od večnosti nám určila pre našu cestu i radostné i bolestné vzťahy a situácie.

Drahí veriaci a všetci obyvatelia Klčova, snažme sa čím viac v týchto dňoch komunikovať s Bohom, s Jeho Nebeskou Matkou a našou patrónkou Pannou Máriou, veď jej Nepoškvrnené Srdce sa nám ponúka ako istá záchrana v tejto rozhodujúcej chvíli. Pre nás je táto chvíľa dôležitá, lebo teraz sa rozhoduje o našej budúcnosti.

Veľa Božích milostí Vám do odpustových dní praje a vyprosuje

Prof. Amantius Akimjak, PhD.,

farár v Klčove,

Mgr. Štefan Torbík, kaplán v Klčove a
školské sestry sv. Františka z Assisi

Ubehlo 150 rokov od smrti svätého arského farára

(pokračovanie zo strany 1)

S v. Ján Mária Vianney sa narodil 8. mája 1786 vo francúzskej obci Dardilly pri Lyone. Svoje detstvo prežil v období, ktoré bolo pre cirkev vo Francúzsku ťažké. V roku 1879 vypukla revolúcia a o nejaký čas nato mal každý kňaz zložiť prísahu vernosti revolučnej vláde, čo znamenalo asi toľko, ako zaprieť svoju vieru a vypovedať poslušnosť pápežovi. Tí, ktorí sa nepodrobili nariadeniu vlády, museli sa alebo skrývať, alebo utiecť za hranice Francúzska. V opačnom prípade im hrozilo väzenie alebo aj smrť. Napriek tomu viac ako dve tretiny kňazov ostali Pánu Bohu a Cirkvi verné. Aj v okolí obce Dardilly sa ukrývali dvaja takí verní kňazi, ktorí zanechali nezmazateľnú stopu v duši mladého Jána Vianneya. U jedného z nich vykonal si jedenásťročný Janko svoju prvú svätú spoveď. Ale pre nedostatok náboženských vedomostí musel sa odobrať na vyučovanie katechizmu do neďalekej obce, aby sa tak dobre pripravil na Prvé sväté prijímanie. Konečne asi o dva roky mohol už trinásťročný Ján Vianney prijať prvý raz sviatostného Spasiteľa. V ten deň sa šestnásť chlapci spolu so svojimi rodičmi uberali z Dardilly do neďalekej Écully v obyčajných pracovných šatách. Pred domom, v ktorom sa stretli, bolo niekoľko vozov naložených senom a ženy rozhadzovali seno po trávniku, aby sa osušilo, takže by nikomu ani len nenapadlo, čo sa zatiaľ v dome dialo. Sväté prijímanie prišiel podať kňaz, u ktorého sa Ján prvý raz spovedal. „Aký šťastný je kresťan, ktorý od stola Božieho odnáša si v srdci svojom celé nebo,“ opakoval Ján neskôr pri vyučovaní katechizmu v Arse myšlienku, ktorú počul v kázni pri Prvom svätom prijímaní.

Ako Ján Vianney dospieval, zacítil v duši túžbu stať sa kňazom. Ale ako mal túto svoju túžbu uskutočniť, keď nemal ani to najzákladnejšie vzdelanie? No aj napriek tomu sa pustil do učenia, hoci mu to išlo ťažko. Veď mal vtedy už sedemnášť rokov. Neskôr sa Jána ujal aj kňaz Charles Balley, ktorý bol po skončení revolúcie ustanovený za farára v obci, kde Ján pristúpil k Prvému svätému prijímaniu. Po prekonaní všetkých prekážok bol Ján Vianney napokon vysvätený za kňaza. Stalo sa tak 13. augusta 1815. Ján mal vtedy už 29 rokov.

Po vysviacke bol Ján Vianney pridelený za kaplána u abbého Balleya, ale spočiatku nemohol ani spovedať, lebo biskup nepokladal

jeho vedomosti za dostatočné. Napokon od roku 1818 bol Ján ustanovený za farára do nábožensky zanedbanej farnosti v Arse. Jeho generálny vikár mu vtedy povedal: „Milý priateľu, menujem vás arským farárom. Je to malá farnosť a nemilujú v nej príliš Boha. Vneste tam lásku.“ A sv. Ján Vianney to aj urobil, takže po desiatich rokoch svojho pôsobenia mohol povedať: „Ars už nie je Arsom.“ V čom spočívala jeho pastierska služba?

Ján viedol svojich farníkov predovšetkým svojím vlastným príkladom. Veľa sa modlil pred svätostánkom a žil v krajnej chudobe. Biedne sa obliekal a málo jedol. Postil sa niekedy aj dva až tri dni vkuse. Do fary chodievala mu robiť poriadok jedna vdova. Občas mu doniesla aj čerstvý chlieb. Ján však chlieb rozdal žobrákom a namiesto neho si ponechal iba kôrky z ich žobráckej kapsy. Občas zjedol dva zemiaky alebo tri palacinky, a to mu stačilo na niekoľko dní. Inokedy mu zas spomínaná vdova zaklopala a ponúkla sa, že mu pripraví nejaké jedlo. Ján vtedy zamkol dvere a zakričal, aby sa prihlásila o dva dni. Úbohá žena si iba povzdychla: „Ach, ako ťažko je slúžiť u svätého.“ Podobne málo sv. Ján Vianney aj spával.

Ale popri tom si horlivo plnil svoje pastierske povinnosti. Usilovne bojoval proti náboženskej nevedomosti, proti nezriadeným tanečným zábavám a proti služobným prácam v nedeľu. Počas svojho pôsobenia založil farské združenia pre mužov a pre ženy, a výchovný ústav pre dievčatá. Keď sa po celom Francúzsku, a aj za jeho hranicami rozniesol chýr o obdivuhodnom kňazovi, prichádzali do Arsu celé zástupy pútnikov, aby ho videli a sa uňho vyspovedali. Takže Ján spovedal niekedy aj 16 až 17 hodín denne. A napriek tomu sa pri spovedaní neponáhľal, ale každému kajúcnikovi venoval náležitý čas. Preto niektorí pútnici museli čakať aj 8 dní, kým prišiel na nich rad. Ale pútnici vydržali, pretože v Jánovej spovednici sa diali obdivuhodné veci. V prvých rokoch bol Ján pri spovedaní vraj prísnejší. Zo spovednice dovtedy neprepustil kajúcnika, kým sa nepresvedčil, že je pripravený prijať rozhrešenie. Neskôr bol miernejší, ale vo všeobecnosti vraj ukladal dosť ťažké skutky na zadosťučinenie. Istý mládenec dostal za pokánie

vzbudiť si hneď pred oltárom čnosti viery, nádeje a lásky, a potom doma na sviatok Božieho tela mal kráčať v procesii hneď za baldachýnom. Mládencovi sa to vraj zdalo hroznú. Ved' čo si pomyslia obyvatelia mesta? Ale napriek tomu sa nevzmohol na odpor. „Aj keby som žil sto rokov, nezabudnem na tie dve hodiny, čo som strávil za baldachýnom,“ priznal sa neskôr tento mládenec. „Čelo som mal mokré od studeného potu, nohy sa podo mnou triasli. Z času na čas som v sebe vzbudzoval vieru a pokúšal som sa modliť...“ Napriek tomu niektorí vyčítali arskému farárovi, že je pri spovedaní mierny. „Ako môžem byť prísny k takým ľuďom, ktorí zďaleka prichádzajú, a tým si sami uložili veľkú obeť?“ odpovedal sv. Ján Mária Vianney. „Dám im malú pokutu a ostatné vykonám za nich ja.“

Iba Pán Boh vie, koľko obrátení sa udialo v spovednici sv. Jána Vianneya. Aj veľkí hriešnici prichádzali k nemu na svätú spoveď. A Ján videl niektorým do duše tak hlboko, že poznal aj niektoré ich hriechy. Mnohí prichádzali k Jánovi pýtať si aj radu, napríklad o svojom budúcom povolání. A nie všetkým sa jeho odpoveď páčila, ale keď ho poslúchli, vždy našli šťastie a radosť, ktorú vo svojom živote hľadali. Aj zázraky sa diali na príhovor sv. Jána Vianneya. Ale Jánovi sa nepáčilo, keď ľudia naňho upierali svoju pozornosť. Lebo vedel, že je to predovšetkým Pán Boh, kto si zaslúži od ľudí vďaku. Viacerých ľudí, ktorí prosili o uzdravenie, posielal do kaplnky sv. Filomény. A účinok sa mnohokrát dostavil, takže aj úcta sv. Filomény sa vďaka tomu rýchlo rozšírila po celom Francúzsku. Ján nazýval sv. Filoménu „zástupkyňou svojich záležitostí u Boha“.

Diablovi sa však veľmi nepáčilo, čo sa dialo v Arse, a dal to Jánovi aj pocítiť. Začalo to v rokoch 1824 - 1825. Najprv doľahli na Jána ťažké vnútorné pokušenia k zúfalstvu. Potom sa k tomu pridal nepríjemný zvuk v jeho izbe, akoby mu myši trhali záclonu na posteli. Neskôr prišlo aj silné búchanie na farskú bránu. Raz sa Jánovi dokonca zdalo, že je na farskom dvore akési cudzie vojsko, ale jeho reči nerozumel. Pritom Ján zbadal, že diablove útoky sú silnejšie, keď mal prísť nejaký veľký hriešnik. Diabol vstupoval aj do Jánovej izby. Ostával neviditeľný, ale robil hluk. Búchal stoličkami o podlahu, triasol nábytkom a hrozným krikom sa Jánovi vyhrážal. Raz ho chcel aj zhodiť z postele a Ján viac ráz cítil, akoby mu diabol rukou hmatol po tvári. Známe sú tiež prípady, že diabol aj v kostole vyrušoval pri spovedaní. A keď už boli diablove útoky niekedy veľmi silné,

vzdychol si sv. Ján Vianney: „Môj Bože, obetujem ti túto hodinu za obrátenie hriešnikov.“ A vtedy, keď diabol uvidel, že sa jeho zbraň obracia proti nemu samému, ihneď sa stratil. Až šesť mesiacov pred Jánovou smrťou prestal ho diabol trápiť. Ale Ján sa nedal premôcť. Ani sa niet čo čudovať, že mu raz diabol prostredníctvom jednej posadnutej ženy vykričal: „Koľko mi spôsobuješ utrpenia! Keby boli na zemi takí traja, ako si ty, zrútilo by sa moje kráľovstvo.“

Svoj úrad farára vnímal sv. Ján Vianney ako veľmi ťažké bremeno, od ktorého sa chcel niekoľkokrát oslobodiť. Trikrát sa pokúsil utiecť z arskej fary, ale vždy sa napokon vrátil, či už z vlastnej vôle alebo na naliehanie veriacich. Niekoľko dní pred svojou smrťou prezradil Štefánii Durietovej, že sa už blíži jeho koniec: „Čoskoro opustím svet. Neviem, či som dobre splnil úlohu svojho úradu.“ A zaplakal. Ale ľudia boli o tom presvedčení, že Ján Vianney bol naozaj kňazom svätého života a starostlivým duchovným pastierom. Pôsobil v Arse 41 rokov a necelých šesť mesiacov.

A aký je odkaz sv. Jána Márie Vianneya pre nás? Možno by sa dal zhrnúť slovami, ktoré svätý arský farár povedal v jednej svojej katechéze: „Uvedomte si, deti moje: Poklad kresťana nie je na zemi, ale v nebi. Preto má byť naša pozornosť upriamená tam, kde je náš poklad. Toto je krásna úloha a povinnosť človeka: modliť sa a milovať...“ A čím bol Ján Vianney starší, tým častejšie opakoval, začínal aj končil svoje príhovory slovami: „Deti moje, milujte dobrého Boha... Je taký dobrý... Veľmi ho milujte.“ Nech nám v tomto je príkladom samotný život sv. Jána Vianneya a nech nám v tom pomáha aj jeho orodovanie.

Spracované podľa: PÄTKA, ANDREJ: *Svätý Ján Vianney*. Trnava : Spolok svätého Vojtecha, 1946. ONDRUŠ RAJMUND: *Blízki Bohu i ľuďom*. 2. diel. Cambridge : Priatelia Dobrej knihy, 1982. *Novéna k svätému Jánovi Mária Vianney*. Z českého originálu *Novéna ke*

svätému Janu Márii Viannevi preložil a doplnil Martin Majda. Bratislava : Karmelitánske nakladateľstvo, 2009. *Liturgia hodín podľa rímskeho obradu*. IV. diel. Rím : Typis Polyglottis Vaticanis, 1996.

Mgr. Štefan Torbík, kaplán v Klčove

ZUŠKO

A opäť je tu nový školský rok. Všetci sa veľmi tešíme na dni plné nových školských zážitkov, vedomosti, prváci na nových spolužiakov a učiteľov. Cez prázdniny sme si poriadne oddýchli a tak sa môžeme spoločne pustiť do práce.

Dňa 25. - 26. júla 2009 v Dome sv. Jakuba v Levoči sa konal 1. Levočský organový festival Musica sacra pod vedením Jozefa Halma z Mníchova a Prof. Amantia Akimjaka. Súčasťou festivalu bola aj súťaž mladých organistov, na ktorej sa zúčastnili aj žiaci našej Základnej umeleckej

školy sv. Jána Nepomuckého v Klčove a to Veronika Dzurillová a Peter Pekarčík, ktorí zahrli Prelúdium a fúgu g mol a Prelúdium a fúgu C dur od J. S. Bacha. Predsedom poroty bol svetovo uznávaný organista Prof. Clemens Schnorr, ktorý je profesorom na vysokej škole múzických umení v Nemeckom Freiburgu.

Záver festivalu bol doplnený koncertom známych organistov Bernardetty Šuňavskej, víťazky viacerých organových európskych súťaží a Prof. Clemensa Schnorra.

Veríme, že týmto festivalom sa naše aktivity len začali a tak sa spoločne posnažíme, aby sme aj naďalej úspešne reprezentovali našu školu, a aby hudba bola pre nás potešením.

učitelia ZUŠ

Kľovíáčik

Náš školský časopis

SEPTEMBER 2009

Príhovor riaditeľky školy

Viem, že mnohí z Vás ešte žijú zážitkami z prázdnin a ja dúfam, že boli príjemné a že ste si naozaj počas nich oddýchli od školských, či pracovných povinností. Ale je čas opäť si sadnúť do školských lavíc, postaviť sa pred svojich žiakov, prispôbiť chod života v rodine školskému zvoneniu. Zvlášť vítam našich prváčikov a žiakov, ktorí prvýkrát prišli do našej školy. Vítam ich v našej „veľkej rodine“ a želám im, aby tu našli príjemné a pokojné prostredie, dobrých kamarátov a chápaných učiteľov. Ak by ste mali niekedy problém, s ktorým si nebudete vedieť poradiť, obráťte sa na svojho učiteľa, určite Vás vypočuje a poradí Vám.

Tento školský rok bude rokom intenzívnej práce. Verím, že bude poznačený úspechmi a radosťou ale samozrejme viem, že sa objavia aj chyby a starosti. Našou hlavnou úlohou bude zasiať do duší detí a rodičov lásku, spokojnosť, porozumenie, obetavosť, iniciatívu a fantáziu - vychovávať slobodných a tvorivých ľudí s pozitívnym myslením, ľudí radostných, s postojom „nie mať, ale byť“. Aby sme sa neunavili a vytrvali, potrebujeme dary Ducha Svätého, ktorý nám ponúka nielen možnosti, ale aj silu a svetlo.

Všetkým Vám želám, aby sme spoločnou snahou získali záujem o školskú prácu. Vážení rodičia, mnohí ste sa vydali so svojimi prváčikmi na ich prvú cestu do školy. Škola, učitelia sú Vašimi partnermi, ktorí Vám pomáhajú Vaše ratolesti odborne, ale aj ľudsky pripraviť na ich budúcu kariéru i život. V živote nie je zvyčajne veľa takých, ktorí Vám chcú v takejto vážnej úlohe pomáhať. Preto chcem poprosiť aj Vás, majte v úcte učiteľov Vašich detí.

V školskom roku 2009/2010 máme v materskej škole pani učiteľky M. Harďoňovú a J. Želinskú s 11 deťmi. Triednictvo vi. triede si. a 3. ročníkom a počtom žiakov 23 má riaditeľka školy PaedDr. M. Lojková a v H. triede s 2. a 4. ročníkom a počtom žiakov 20 má Dr. M. Dugasová. Vyučujúce na 1. stupni budú aj Mgr. E. Ondrušová a Mgr. E. Berková a vychovávateľka B. Walterová. Rímskokatolícke náboženstvo bude v materskej škole vyučovať PaedDr. B. Akimjaková, PhD. a na ZŠ pán kaplán Mgr. Š. Torbík. Otvárame aj 5. ročník s 9 žiakmi a triednou bude nová pani učiteľka R. Rotáková. Nepedagogickí zamestnanci ostávajú tí istí.

Dovoľte mi na záver, aby som všetkým žiakom zaželala dobrých, múdrych a tvorivých učiteľov, učiteľom zvedavých a po vedomostiach túžiacich žiakov a tiež úspech v ich ušľachtilej práci. Nech všemohúci Boh na príhovor Panny Márie žehná túto školu, aby bola i naďalej skutočnou rodinou založenou na porozumení a láske a aby tieto hodnoty dokázala šíriť i vo svojom okolí.

PaedDr. M. Lojková

Kde sme boli na výlete?

V mesiaci jún presne 9. 6. 2008 sme sa s deťmi vybrali na výlet do Červeného Kláštora. Plavili sme sa na pltiach po rieke Dunajec. Rieka Dunajec je vlastne hranicou Slovenska a Poľska. Počas plavby sme obdivovali krásu okolitej prírody. Krásu skál, ktoré

mali dokonca aj svoje meno napríklad Kaška, Baska, Maska, skaly siedmych mníchov. V jednej skale bola uložená socha Panny Márie, ktorú vysvätil pápež Ján Pavol II. Zastavili sme sa v Haligovciach v reštaurácii dali sme si nanuky, desiatu. Deti si nakúpili suveníry pre mamičky, babičky, oteckov... A šťastne sme sa vrátili domov. Walterová Bibiána

Náš deň v Nemešanoch

Ráno sme sa stretli na zastávke a cestovalo sa.... A kam? Veru nie ďaleko! Tam nás čakali kamaráti a krásny deň plný prekvapení...Počasie nám prialo a šikovné pani učiteľky nám pripravili pestrý program . Tancovali sme, kreslili na chodník, súťažili, predškoláci nadviazali nové kamarátstva s budúcimi spolužiakmi, pani kuchárka nám pripravila guláš a koláčik. Bol to naozaj deň plný dobrej nálady a pohody za čo ďakujeme pani učiteľkám a kamarátom z Nemešian.

Ako sme sa lúčili...

Predškoláci nám odchádzajú do školy atak sme sa lúčili. Pripravili nám pekný program a pani učiteľky slávnostne odovzdali „predškolácke stužky a vysvedčenia". Mamky nám pripravili dobroty a tortu. Lúčime sa aj s našou pani učiteľkou Evou Vlaskovou , ktorá odchádza na iné pôsobisko a prajeme jej veľa pracovných úspechov a samé dobré detičky.

p. uč. Harďoňová

Kapitula deťom

Pri príležitosti 800 rokov Spišskej Kapitule KPKC v SNV zorganizovalo stretnutie detí z celého Slovenska pod názvom „Kapitula deťom" dňa 12.júna 2009 na spomínanej Sp. Kapitule. Keďže sme cirkevná základná škola tak v rámci dňa detí sa tam vybrali aj naši žiaci. Bolo tam množstvo aktivít/tvorivé dielne, jazda na koni, lukostreľba, súťaž o najkrajšiu kresbu na chodníku/. Deti mali možnosť vidieť výstavu akademického maliara L. Záhorského, divadelné predstavenie - *Menovanie prvého prepošta kráľom Ondrejom II.* Mali sme možnosť obhliadnuť si biskupskú rezidenciu, Katedrálu sv. Martina. Počas celého dňa bolo pripravených množstvo súťaží a atrakcií. Deti boli odmenené sladkosťami a v tombole vyhrali množstvo vecných cien. Bolo super.

p. uč. Lojková

Plavecký výcvik

Schopnosť plávať predstavuje u človeka zvládnutie jedného zo živlov, ktoré ho obklopujú. Dejiny často ocenili znalosť plávania: "Nevie písať ani plávať" ako synonymum nevzdelanosti. Pravidelné plávanie od najútlejšieho veku je pre zdravý a harmonický vývoj každého jednotlivca neobyčajne prospešné a nedá sa zastúpiť inou telovýchovnou činnosťou. Preto sme sa aj my so žiakmi 3. a 4. ročníka vybrali plávať do Spišskej Novej Vsi. Plavecký výcvik trval týždeň a naši žiaci sa opäť postupne zblížovali s vodou, naučili sa základy plávania, hrali rôzne hry ale predovšetkým prekonávali rešpekt pred vodou. Posledný deň mali plavecké preteky. Cieľom bolo preplávať čo najdlhší úsek. Medzi najlepších plavcov patrili Dávid Iľaš, Zuzana Bartošova a Michaela Ondrej čáková. Plavecký výcvik sa bude konať pravidelne každý rok s 3. a 4. ročníkom. Veríme, že si naši žiaci nájdu vzťah k vode i samotnému plávaniu.

p. uč. Dugasová